



GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Biroul permanent al Senatului
Bp 61 26.07.2013

544
1904203

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
130/7.05.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.238 din 7 iunie 2004 a petrolului*, inițiată de domnul senator Găvrilă Ghilea din Grupul parlamentar al PD-L (Bp. 61/2013).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă vizează amendarea art. 12 alin. (1) din *Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul includerii în categoria terenurilor pe a căror suprafață este interzisă efectuarea de operațiuni petroliere și a terenurilor intravilane aferente stațiunilor turistice de interes local și național.

II. Observații

1. Textul în vigoare al art. 12 alin. (1) din Legea nr. 238/2004 are următoarea redactare:

„Efectuarea de operațiuni petroliere pe terenurile pe care sunt amplasate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de

interes deosebit, rezervații naturale, zone de protecție sanitară și perimetre de protecție hidrogeologică a surselor de alimentare cu apă, precum și instituirea dreptului de servitute pentru operațiunile petroliere pe astfel de terenuri sunt interzise.”

Menționăm că semnificația conceptului de „operațiuni petroliere”, utilizat în cuprinsul textului art. 12 alin. (1) din Legea nr. 238/2004, este prevăzută la art. 2 pct. 24 din aceeași lege, ca fiind „ansamblul de activități de explorare, dezvoltare, exploatare și abandonare a unui zăcământ petrolier, înmagazinarea subterană, transportul și tranzitul petrolului pe conducte magistrale, precum și operarea terminalelor petroliere”.

Totodată, amintim că, potrivit alin. (2) al art. 12 din același act normativ, „Excepțiile de la prevederile alin. (1) se stabilesc prin lege, cu stabilirea de despăgubiri și alte măsuri compensatorii.” Stabilirea (plata) de despăgubiri și de alte măsuri compensatorii își are temeiul în art. 44 alin. (5) din Constituție, republicată, care prevede că: „Pentru lucrări de interes național, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.”

2. Menționăm că, în jurisprudența¹ sa, Curtea Constituțională a reținut, în repetate rânduri, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite cerințe calitative, printre acestea numărându-se *previzibilitatea*, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. În același sens, *Curtea Europeană a Drepturilor Omului* a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale.

În acest sens, apreciem că prezenta propunere legislativă nu îndeplinește exigențele sus-arătate, deoarece în cuprinsul acesteia nu se regăsesc dispoziții tranzitorii care să stabilească, potrivit cerințelor impuse prin art. 54 din *Legea nr. 24/2000, republicată*, măsuri cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noile reglementări preconizate a fi adoptate.

Mai mult, în măsura în care, prin soluția legislativă preconizată s-ar avea în vedere a se interveni asupra raporturilor juridice stabilite în baza acordurilor petroliere deja încheiate între autoritatea competentă și una sau

¹ A se vedea, spre exemplu, Deciziile 189/2006, 647/2006, 903/2010, 1/2012 sau 26/2012.

mai multe persoane juridice române ori străine, semnalăm că aceasta ar contraveni *principiului neretroactivității legii civile*, instituit prin prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece ar produce efecte juridice pentru trecut, precum și *principiului libertății contractuale*, ce rezultă din prevederile art. 45 și art. 135 lit. a) din Constituție.

De altfel, art. 61 alin. (1) din Legea nr. 238/2004 dispune în mod expres că „*Prevederile acordurilor petroliere aprobate de către Guvern rămân valabile, pe întreaga lor durată, în condițiile în care au fost încheiate.*”

În plus, semnalăm că, în conformitate cu cerințele art. 7 din Legea nr. 24/2000, republicată, era necesară o evaluare preliminară a impactului noii reglementări preconizate prin această inițiativă legislativă, cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată, evaluare ce presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse.

3. Regimul juridic general al stațiunilor turistice este instituit prin *Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România*, potrivit căreia stațiunea turistică este definită ca „*localitate sau parte a unei localități cu funcții turistice specifice, în care activitățile economice susțin exclusiv realizarea produsului turistic*”, iar „*atestarea stațiunilor turistice se face de către Ministerul Turismului, împreună cu autoritățile administrației publice locale, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.*”

Pentru a exista o corelare între propunerea legislativă și cadrul juridic general anterior menționat, trebuia completată sintagma „*în intravilanul stațiunilor turistice de interes local și național*”, propusă prin inițiativa legislativă, cu expresia „*atestare conform legii*”.

4. Ținând seama de faptul că *Expunerea de motive* nu conține informații privind impactul socio-economic al inițiativei legislative, era necesar a se semnala faptul că, în conformitate cu art. 10 din *Ordonanța Guvernului nr. 58/1998*, aprobarea atestării stațiunilor turistice se realizează prin menționarea denumirii unității administrativ-teritoriale atestate ca atare, urmând, astfel, ca interdicția avută în vedere prin inițiativa legislativă să fie incidentă asupra tuturor terenurilor intravilane din raza teritorial-administrativă a acelei localități.

Apreciem că propunerea legislativă poate avea consecințe importante atât în ceea ce privește dezvoltarea de operațiuni petroliere în zona cu

terenuri intravilane (*ex. transport gaze prin conducte magistrale*), cât și în ceea ce privește buna administrare a acestor unități administrativ-teritoriale, întrucât va fi stopată orice operațiune petrolieră în intravilanul acestor localități, inclusiv cea de transport gaze naturale, înmagazinare subterană, explorare sau tranzit.

Considerăm că trebuia determinat impactul socio-economic al acesteia atât asupra strategiei de dezvoltare energetică a României, cât și în ceea ce privește consecințele asupra bunei administrări a localităților atestate ca stațiuni.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată de inițiatori.**

Cu stimă,


Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**